GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 88.

w Sobotę dnia 1. Listopada Roku 1800.

z Paryża d. 25. Paźdz.

W pierwszych dniach miesiąca Vendemiaire dowiedziano się, iż nieiaki Demerville rozdawał pieniądze, i niektórzy zbrodniarze dobrze znani uczęszczali do iego domu. Dowiedziano się dokładnie, iż dnia 9. iedenaſtu z nich miało się rzucić na pierwszego konsula przy wyiściu z opery, ponieważ policya poznała te osoby, przeto chwyciła się surowych środkow ostrożności. Dnia 10. aresztowano pod czas opery dwuch ztych zbrodniarzow uzbroionych puginałami, którzy są rodem Rzymianie i z których ieden nazywa się Ceracchi. Demerville i inni iego towarzysze aresztowani byli w nocy. Policya szuka ich wspolnikow. Demerville i Ceracchi wyznali wszyſtko. Ci nieszczęśliwi są po większey części ludźmi przyzwyczaionymi do wyſtępku przez zaboyſtwa Wrześniowe i Wersalſkie (artykuł urzędowy.)

Członki senatu ſtrażniczego i rady narodowey udały się wczoray rano do pierwszego konsula z oświadczeniem głębokiego żalu z przyczyny ułożonego ſpiſku na życie iego przez zbrodniarzow wyżey wspomnionych.

Zgromadzenie duchowieńſtwa katolickiego w Burges trwało przez 7 dni. Zatrudniano się na nim tylko przedmiotami religii, ſtarano się poiednać xięży, i pogodzić przyrzeczenie wierności prawom Rzplity z religią katolicką. Obywatel Gregoire Biſkup Bloiski, miał kilka mow w tym samym duchu. Jego chęci były za pomyślnością religii, Rzplity, i za pokoiem powszechnym.

Z Tarn donoszą o uroczyſtości, z iaką rozdawano nadgrody między uczniow szkoły centralney. Prefekt Lamarque miał przy tey okoliczności mowę, którey słuchano z entuzyazmem. Ten szanowny urzędnik okazał, iż umie wſtawić się wszędzie i przez mądre prawidła, na których spoczywa szczęście ludzi, i przez powaby owey żywey wymowy, która umie znaleść drogę do serca. Celem iego mowy było dowieść, iż młodzi obywatele powinni ſtarać się, aby nie mięszali fałszywego blaſku prożney chwały z zasługą cnot naytrwalszych, i rzekł daley, co następuie:

„Zwracaiąc wasz wzrok do bohatyrow dawnego Rzymu, i czytaiąc życie owego pysznego Koryolana, który, tknięty swoią dumą, uzbroił się przeciw swoiey oyczyznie, zaniosł do iey kraiu płomień i zielazo, i nie mogł bydź zmiękczony tylko łzami swey żony i matki, powiecie zapewne do siebie, iż to był biegły generał, dobry syn, godny małżonek; lecz niebył cnotliwym obywatelem, a zatem nie powinniśmy go ani naśladować, ani brać za wzor." . . .

„Ale gdy spoſtrzeżecie w dawney Grecyi Sokratesa umieraiącego za prawdę, i nauczaiącego w oczach śmierci swych uczniow; maiąc oczy zalane łzami, iż śmierć chociasz by i nayokrutnieyszą przekładać należy nad kłamſtwo i zgwałcenie praw; gdy przypomnicie sobie Temistoklesa wygnanego przez swoich wspoł. obywatelow, przyiętego przez

rząd obcy, odrzucaiącego wszyftkie chonory, i wolącego raczey zginąć niż uzbroić fię przeciw swey oyczyznie, chociasz fię okazała niewdzięczną przeciw niemu. Gdy przypatrować fię będziecie na obrazy szanowne obydwuch Brutusow, Katona, Cycerona, którzy pogardzali złotym tyrańftwa, i przeftali żyć, gdy iuż niebyło nadziei wolności, na ten czas uczniecie żywc, i zawołacie z świętym entuzyazmem; oto ieft prawdziwa cnota! Także w hiftoryi rewolucyi naszey znaydziecie więcey niż w każdey inney wzorow cnoty. W przeciągu 10 lat narod francuzki tryumfował nad wszyftkimi monarchami sprzymierzonymi przeciw niemu, zawoiował Belgium, Hollandyą, Włochy, część Niemiec, założył trzy Rzplite, i zanioft aż do Egiptu prawidła mądrości filozofii i wolności. Ten czas dziefięciu lat, które zuchwały umyft śmie nazywać barbarzyńfkiemi, i które fkładaią epokę naypięknieyszey chwały polityczney, moralney i woienney, iakiey żaden narod nigdy nie zyfkał, nie mogł urodzić tak zadziwiaiących wypadkow bez tłumu ludzi nadzwyczaynych wflawionych prawie cudownymi dziełami bohatyrftwa i cnoty. — Tu zachęca Lamarqve młodziesz do ćwiczenia fię w umieiętnościach, filozofii i hiftoryi, i zagrzewa do naśladowania mądrych urzędnikow i mężnych woiownikow."

Sławny malarz Appiani w Medyolanie, przyiaciel generała Dessaix, odmalował na żądanie pierwszego Konsula poruszaiący hiftoryczny portret tego ſławnego woiownika. Dessaix podpiera fię iedną ręką w pafie, iak zwyczaiem było iego. W drugiey trzyma lift przynoszący mu rozkaz, aby fię udał do armii. Dway młodzi Egypcyanie, których zawsze miał przy sobie, okazuią na swych smutnych twarzach przeczucia grożącey mu śmierci. Wtyle widać zwycięftwo z koroną bohatyrfką, i śmierć z nieubłaganą kosą, która bieży na wyścigi przed zwycięftwem dla przecięcia pasma życia bohatyra. Appiani maluiąc z fkościałych zwłokow udał portret z takim wyrażeniem, iż nayczulsze wzbudzał wzruszenie. Adiutant zmarłego, Obywatel Sawary oglądał ten portret, i okazał go wspomnionym młodym Egypcyanom, którzy zapłakali, iak tylko swego ukochanego spoftrzegli Pana. Jeden z nich rzekł z uczuciem: On odpoczywa z sprawiedliwym Sułtanem.

Pierwszy Konsul, iak ſłychać, powiedział naftępuiące ſłowa do brata generała Moreau, które za iednym pociągnieniem pędzla dwuch wielkich ludzi maluią: „Kampania brata WaćPana, rzekł on, ieft kampanią dofkonałego generała; moia zaś kampania ieft kampanią młodego człowieka." — Kto tu uważa tylko fkromność, daie poznać, iż nie zrozumiał pierwszego Konsula, powiada Ballieul. Kampania w Włoszech i zwycięftwo pod Marengo mogło tylko bydź zyfkane żywością młodości. Przeciwnie zaś przeciwko Krayowi potrzeba było mądrości, doświadczenia, i biegłości ftarego generała. Buonaparte mufiał więc bydź Annibalem, lecz Moreau więcey iak Fabiuszem.

Zapewniaią, iż pierwszy Konsul pracuie z miniftrem zewnętrznych intereffow około planu powszechnego pokoiu, w którym rozmaite intereffa Europeyfkich państw tak są rozmierzone, iż mogą bydź podane do roztrząśnienia woiuiącym i neutralnym potencyom. Do tego zmierzała zapewne odpowiedź pierwszego Konsula dana pewnemu deputowanemu z departamentow, który go fię zapytał, ieżeli woynę mieć będziemy: „Woiować ieszcze będziemy (odpowiedział on) lecz tylko piorem."

z Paryża d. 17. Paźdz.

Publiczność była bardzo fkłonna, z przyczyny sprzeciwiaiących fię sobie bardzo pogłosek względem śpifku na życie pierwszego konsula, do poczytania tey całey rzeczy za

fałsz; że zaś ten spisek nadto iest prawdziwy, dowodzi tego sam monitor, donosząc o nim urzędownie. Ceracchi iest biegłym rzymskim snycerzem. Miał wyrobić statuę Buonapartego, i zaczął iuż był swoią robotę, lecz nie śmiał zadać w Thuillerien śmiertelnego ciosu. Rzymianie udaią za przyczynę swego bezbożnego planu, iż pierwszy konsul kazał znowu ich oyczyznę poddać pod iarzmo i że iey nieuwolnił. Zapewniaią, iż z powodu tego spisku aresztowano Barrera, Destrema, Lamarqva i wielu innych członkow konwencyi, i że cała ta rzecz odkrytą została przez pewnego emigranta, który był ułożył z sprzysiężeńcami i dzień i godzinę iey wykonania. Mowią, iż Buonaparte postanowił od tego czasu obrać sobie następcę, aby Replity nie wystawiać przez swoią śmierć na nowe rozruchy, ieżeliby zaboycom udało się, odebrać mu życie. Moreau ma bydź przeznaczony na następcę. Do tego generała wysłano 4 kuryerow iednego po drugim, i spodziewany tu iest w tych dniach.

Gdy rada narodowa udała się do konsula Buonaparte na audyencyą dla okazania mu swego zmartwienia z przyczyny zamachu na iego życie, prezydent Boulay zabrał głos i rzekł do pierwszego konsula: „Członkowie senatu dowiedzieli się z nayżywszym wzruszeniem o okropnym zamachu przeciw osobie pierwszego konsula. Upraszaią go, aby przyiął wyrazy ich tkliwego uczucia. Pierwszy konsul powinien przekonać się, iż iawne i prawne ściganie winowaycow hastem będzie trwogi dla fakcyonistow wszelkiego gatunku, że przytłumi wszelkie ich spiski, i że ta okoliczność będzie dla całey Francyi sposobnością okazania pierwszemu konsulowi sentymentow ufności i przywiązania ku niemu."

Żołnierze w obozie pod Amiens dowiedziawszy się o spisku przeciw Buonapartemu, prosili iak naybardziey, aby wolno im było poyść do Paryża. Pozwolono pięciudziesiąt znich udać się do Paryża. Wczoray prezentowali się pierwszemu konsulowi z tornistrem na pleeach, i każdy z nich miał do niego przemowę, oświadczaiąc imieniem swoich braci broni sentymenta politowania.

Aresztuią ieszcze co dzień osoby maiące mnieyszy lub większy wpływ do spisku. Między aresztowanymi ma się znaydować także bywszy generał Rossignol, i nieiaki Cretien znany pod czas terroryzmu. Co się tyczy Ceracchiego, nie tylko wyznał on wszystko, lecz nie taił się nawet od nieiakiego czasu z swoim zamiarem. Gdy o Buonaparcie była mowa, zwykł był mawiać, iż go iuż dawno poświęcił piekielnemu bostwu. Jeżeliby między Francuzami żaden niebył powstał Brutus, chciał on w tym swoią okazać sławę, iż w iego żyłach ieszcze krew rzymska płynie. Jest to ten sam Ceracchi, o którym Józef Buonaparte wspomina w swoim raporcie względem buntu rzymskiego wszczętego pod czas iego poselstwa, i któremu przypisuie śmierć generała Duphot. Ceracchi opuścił potym Rzym, udał się do Ameryki, i przybył z tamtąd za kilka miesięcy do Francyi. Zgłosił się, iż chciał wyrobić popiersie Buonapartego, dla zyskania sposobności zgładzenia go z tego świata. Dnia 9. pisał do Jeymci Pani Buonaparte, prosząc aby mu wyrobiła przystęp do iey męża.

To zdarzenie podwoiło czuyność względem zbiegow włoskich, i dla tego wszyscy, którzy szczegulnego nie maią pozwolenia od rządu bawić się w Paryżu, muszą się zgłaszać w przeciągu 24 godzin do Policyi, prosić o paszport, i wyieżdżać do Medyolanu. Niepostuszni temu rozkazowi będą aresztowani i od brygardy do brygardy za granicę wyprowadzani. Zapewniaią, iż powiększey części tylko Włochy wchodzili w ten spisek, że ani emigranci, ani roialiści nie są iego wspolnikami. Korsykanin Arena, który niegdyś

w St. Cloud przeciw Buonapartemu do puginała porwał się, ma także bydź iednym z naczelnikow spisku.

Zapewniaią, iż generał Moreau przybył iuż do Paryża.

Prezydentowi trybunatu, który imieniem wszystkich swoich towarzyszow i w przytomności ich oświadczał wczoray pierwszemu Konsulowi życzenie względem ścigania winowaycow i ukarania ich, odpowiedział Buonaparte, iż nie iest w mocy 8 albo 9 zbrodniarzow odebrać mu życie, dopoki posiada zaufanie narodu i strzeżonym iest od swey mężney gwardyi. Nakoniec dodał wno, iż ieżeliby mogło to nastąpić, iżby miał kiedy utracić to zaufanie, przeto poczytałby za nic swoie życie.

Jeżeliby nastąpił kongres w Luneville, więc pierwszy Konsul uda się z częcią rady narodowey do Metz, gdzie iuż mieszkanie dla niego przysposobiaią, i bawić się tam będzie przez cały ciąg kongressu.

Liguryiski poseł Broccardi wyiechał do Genui dla obięcia urzędu ministra zagranicznych interessow. Gdy swoy wyiazd do tego czasu zwłaczał, pierwszy Konsul okazał mu swoie zadziwienie, i powiedział, iż Genua traktowana będzie iako kray zawoiowany, ieżeli wewnętrzne rozruchy wkrotce nie ustaną.

Twierdzą, iż generał Berthier mianowany iest tylko tymczasowie ministrem woiennym, i dano mu iuż następcę.

z Włoch d. 9. Październ.

Dziesięć tysięcy Piemontczykow, ktorzy mieli złączyć się z armią francuzką powracaią znowu do Piemontu. Tymczasowy rząd piemoncki wezwał wszystkich mieszkańcow, ktorzy dla swego przywiązania do rządu republikanckiego szkody iakie ponieśli, aby ie podawali, gdyż im będą nadgrodzone.

Deputowani papiescy maiący zlecenie, ułożyć się z Kardynałem Martiniana, Biskupem Vercellii i pełnomocnikami pierwszego Konsula Buonaparte względem środkow poiednania duchownych francuzkich, przybyli iuż do Florencyi i spodziewani są co moment w Vercellii.

Generał neapolitański Damas przybył do Rzymu i ma obiąć kommendę nad korpusem woysk neapolitańskich składaiących się z 6000 ludzi, który złączy się z armią austryacką, w przypadku odnowienia woyny.

Generałowie i naczelnicy rządu cysalpińskiego obrocili teraz całą swoią baczność na środki przysposobienia żywności dla armiow. Całe Włochy zachodnie doznaią wielkiego niedostatku i wielka nędza panuie w tych kraiach, gdzie armie stały obozem. W wielu powiatach nie masz ani ziarna ani furażow.

z Werony d. 8. Październ.

Rozchodzi się tu pogłoska o nowym rozłożeniu woysk i o bliskim powrocie armii austryackiey do swoich pierwszych stanowisk; zdaie się iednak, iż to prędzey nie nastąpi dopiero ku końcowi zawieszenia broni, aby bydź gotowym na wszelkie przypadki

Od brzegow Renu d. 17. Październ.

Generał naczelnik Moreau wyiechał dziś tu ztąd do Paryża.

Garnizon francuzki w Philipsburgu rozłożył się po kwaterach w okolicach tey fortecy, i posyła tam tylko pewną liczbę woyska potrzebnego do straży, ponieważ w tym mieście panuią zaraźliwe choroby.

Adiutant generała Clarke czeka w Strażburgu pełnomocnego ministra cesarskiego dla odprowadzenia go do Luneville. Przybycie tego pełmocnika ogłoszone będzie wystrzałem artyleryi.

Zdaie się bydź pewną rzeczą, iż pierwszy Konsul przybędzie do Metz, aby był bliskim mieysca kongressu.

Z fortecy Philipsburga nie wywieziono ieszcze artyleryi bawarskiey, ponieważ oczekuią strony wypadku negocyacyow rozpoczętych w tey mierze między Elekto-

rem i rządem francuzkim za pośrednictwem Krola Jegomości pruskiego.

W Strażburgu chciano założyć ogień w magazynie prochu, lecz odkryto śpisek i aresztowano 12 wspolnikow iego.

Do Wiednia ma przybyć 15,000 Węgrow i stać tam garnizonem aż do do nowego rozkazu.

Od brzegow Renu d. 21. Paździer.

Nim generał Moreau do Paryża wyiechał przybiegło do niego w iedney godzinie 3 kuryerow do Monachium, zkąd zaraz w nocy w śpieszną udał się podroż. Ztąd wnosiemy, iż wielka musi bydź ważność interessow, ktore go do Paryża wzywaią. Powiadaią, iż Lecourbe ma bydź kommendantem Paryża.

Stosownie do nowych rozkazow z Paryża udecydowanym iuż iest zburzenie 3 niemieckich fortec wydanych Francuzom. W Philipsburgu zaczęto iuż dnia 19. burzyć fortyfikacye. Także fortecę Hohentwille zaczęto burzyć od kilku dni.

z Augsburga d. 14. Paździer.

Generał naczelnik Moreau wyiechał tu ztąd zeszłey nocy do Paryża. Od dwuch dni przybywaią tu ustawiczne sztafety i kuryerowie.

z Ratyzbony d. 20. Paździer.

Dziś konczy się zawieszenie broni; lecz wszystko znayduie się ieszcze w tym samym stanie, w iakim było od miesiąca iednego, co zdaie się potwierdzać rozgłoszoną tu pogłoskę, iż zawieszenie broni znowu przedłużonym zostało. Cesarski kommissarz Baron Hügel przy Rzeszy niemieckiey zwołanym został przez sztafetę do Wiednia, i mianowany iest cesarskim posłem przy dworze bawarskim i cyrkule szwabskim.

z Beyreuth d. 20. Paździer.

Wątpiemy coraz bardziey, aby pokoy powszechny miał przyiść do skutku.

Donoszą z Strażburga, iż złożenie urzędu ministra przez Obywatela Carnot czyni wielkie wrażenie. Niektorzy mowią, iż między nim i Konsulem Buonaparte wynikła niezgoda. Inni zaś, ktorzy zdaią się lepiey wiedzieć o rzeczy, zapewniaią, iż Carnot na usilne żądanie Buonapartego przyiął był ten urząd iedynie pod tym warunkiem, iż po zakończoney kampanii będzie mogł złożyć go znowu, gdyż potrzebuie przynaymniey na nieiaki czas spokoyności.

z Austryi d. 15. Paździer.

Hrabia Lehrbach wyniesiony został do godności Xiążęcia.

Dla armii węgierskiey wywieziono iuż z Wiednia 36,000 mundurow. Także słychać, iż Cesarz wyznaczył dla tey armii 200 armat z potrzebnymi artylerzystami. Także rządzący Xiąże Würtembergski przedsiewiął udać się do armii niemieckiey, ieżeliby znowu przyszło do woyny.

z Wiednia d. 15. Paździer.

Wczoray rano przybył tu francuzki kuryer z żądanym paszportem dla austryackiego pełnomocnika pokoiu, i niedługo potym dowiedziano się, iż nowemu wice-kanclerzowi Hrabiemu Cobenzl powierzony iest ten interes mimo iego nowy urząd: słychać, iż Cobenzl iuż dziś rano udał się w podroż do Luneville. Nayslarszy konsyliarz tayny iego departamentu kierować będzie pod czas iego nieprzytomności interessami. Arcy-Xiąże Karol przyiął urząd Generalissimi. Cesarzowa winszowała mu ieszcze przed czasem tego urzędu, i posłała mu w podarunku bogaty szyszak brylantami obsadzany.

Xiąże Karol Auersberg zakończył w tych dniach życie swoie.

z Wiednia d. 15. Paźdz.

Rozgłoszone pogłoski, iż iuż korpus woysk moskiewskich wkroczył do Galicyi, niezgadzaią się z prawdą. Tyle tylko pewno iest, iż armia rossyiska coraz bardziey powiększa się na granicach Galicyi.

Arcy-Xiąże Palatin chwali gorliwość na-

rodu węgierskiego w zdanym Cesarzowi raporcie. Węgry przystawiaią 72,325 żołnierzy a Czechy 40,678, ktorzy za kilka niedziel gotowi iuż będą pomaszerować do armii.

Wielu mniema, iż pokoy nie nastąpi ani między Francyą i Anglią, ani między Austryą i Francyą.

W tych dniach mowiono tu o rozkazie rady nadworney wydanym do kommendanta armii Włoskiey, końcem aresztowania pewnego oficyera sławnego. Listy z Włoch donoszą o rozkazie względem prędkiego uformowania armii austryackiey w Romanii, z ktorą złączyć się maią woyska innych potencyow w przypadku woyny.

z Brynny d. 22. Październ.

Wiadomość o klęsce Baszy Belgradzkiego potwierdza się, utracił on nietylko ważne stanowiska Feteslam i Gladowę, lecz także znaczną liczbę zabitych i niewolnikow. Basman Oglu kazał obnażyć do szczętu 300 niewolnikow i odesłał ich tak nagich Baszy Belgradzkiemu. Mieszkańcy Belgradu lękaią się, aby Basman Oglu nie ukazał się wkrotce pod murami miasta ich. Basza Belgradzki usiłuie więc przysposebić się na ten przypadek. Niedawno przybyło mu na pomoc 1000 Arnautow.

Dnia 8. kommendant austryacki Peterwardeinu miał konferencyą z Baszą Belgradzkim w Semlinie. Nie wiadomy iest ieszcze przedmiot tey konferencyi, iest iednak powszechne mniemanie, iż się ściąga do ninieyszych obrotow woiennych z Basmanem Oglu.

z Londynu d. 14. Październ.

W Piątek zgromadzili się na obiad przyiaciele Pana Foxa do oberży Schakespare, dla obchodzenia podług zwyczaiu pamiątki roczney obrania iego na członka parlamentu. Pan Fox miał przy tey okoliczności długą mowę, w którey mowił nayprzod o niezmienności swoich prawideł, i zdań względem teraźnieyszey woyny, i porównywał teraźnieyszą woynę z Amerykańską.

„Jak przeszła woyna, (rzekł on daley) przyłożyła się wiele do powiększenia Ameryki, tak teraźnieysza przyłożyła się wiele do wzrostu Francyi, lecz iest ieszcze dla nas niebezpiecznieyszą. Negocyacye z Francyą zostały znowu zerwane, i przy moim przybyciu do miasta słyszałem, iż ministrowie chcą ogłosić te negocyacye. Czemuż zerwali ie? Zerwawszy pierwsze negocyacye, zapewniały niektore osoby stoiące na wysokich urzędach, iż to było rzeczą bardzo korzystną, i dobrą dla tego, ponieważ narod przez zerwanie ich zyskał trwałe systema skarbowe; zapewne powiedzą to samo i teraz. Daymy to, że nasze środki pomocy są daleko większe, iak rozumiano, lecz łatwość dostania pieniędzy nie iest szczęściem, ponieważ prowadzi do bezrozumney rozrutności. Złączone z tym szczęściem pomnożenie uroionych pieniędzy zmnieyszyło szacunek ich, a powiększyło drogość żywności. Oprocz innych przyczyn maiących wpływ do teraźnieyszey drogości, głownym powodem iey iest woyna.

„Nie widzę żadnego sposobu na to złe, które przez użycie gwałtowności i bunt staie się ieszcze gorszym. Ostatnie buntownicze zamachy martwią mnie, gdyż nie mogą uczynić nic dobrego, owszem pociągnąć potrafią za sobą niepomyślne skutki. Przytłumienie ich bez użycia gwałtownych środkow, i rozlewu krwi, oraz oziębła stałość, z którą przywrocono spokoyność, czyni memu przyiacielowi Lordmarowi, i korpusowi ochotnikow wielki honor.

„Rzućmy oko na naszą ninieyszą konstytucyą, a zobaczemy iak się wszystko odmieniło? Gdzież iest nasza wolność? Jęczałoż przedtym tak wiele ludzi w więzieniach bez wysłuchania? Ministrowie użyią znowu ogłoszenia korrespondencyi z Francyą iako środku przysposobienia sobie pieniędzy do tocze-

nia woyny, i powiększą długi, które iuż do 500 milionow wynoszą. Przymuszono Irlandyą do pobratania się z wielką Brytanią. Daruycie mi ten wyraz, należy on do okropności rewolucyi francuzkiey, i życzyłbym sobie, aby ministrowie iey nie naśladowali. Ganię środki, przez które unia do skutku przyprowadzoną została, chociażby była korzystną. Francya była skłonna do pokoiu, a zatem niesłuszną iest rzeczą, toczyć z nią dalszą woynę. Będę milczał, aż przyidą lepsze czasy. Nadto stary iestem, abym miał odmienić moie zdania. Jako Anglik nie znam inney władzy naywyższey, tylko tę która od ludu pochodzi, i tylko podług tego prawidła Cesarz niemiecki i inni Monarchowie prawymi są Panami, ieżeli ich lud pragnie i życzy sobie. I te są prawidła naszey rewolucyi roku 1688, którym winna iest swoię pretensyą do władzy królewskiey familia, ktora posiada tron: dla tey samey przyczyny sam tylko lud francuzki nie zaś ministerium angielskie ma prawo decydować, czyli Burbunowie powinni panować w Francyi albo nie? A zatem rząd nasz z tey przyczyny postępuie sobie z Francyą niesprawiedliwie i po tyrańsku, więc woyna którą prowadzi iest niepotrzebna i niesprawiedliwa."

z Londynu d. 17. Paździer.

Dnia 14. zgromadziła się wielka i mała rada miasta Londynu i uchwaliła nowy adress do Króla, który podany mu został w samey rzeczy wczoray na tronie. Magistrat udał się w processyi do St. James. Przy bramie St. James zgromadził się wielki tłum ubogich ludzi, którzy wśrod oklaskow i okrzykow witali magistrat, lecz spokoynie się zachowali. Król siedział na tronie, przy nim stał wielki kanclerz, Lod Chatam, inni zaś ministrowie nie byli przytomnymi. Monarcha odpowiedział bardzo łaskawie, zapewniał swoie dobre miasto Londyn, iż czyni mu zawsze ukontentowanie, zasięgać w każdym nagłym przypadku rady swego parlamentu, oraz że uprzedził iuż życzenia mieszkańcow, przez zwołanie na dzień 11. Listopada parlamentu.

Dowiaduiemy się z Gibraltaru, iż Lord Keith popłynął z woyskami pod kommendą generałow Abercrombie i Pulteney ku wschodowi zapewne do Egyptu.

W Anglii znayduie się ieszcze więcey 22,000 francuzkich niewolnikow, w Francyi zaś nie znayduie się więcey iak 100 angielskich. Niedawno aresztowano tu francuzkiego emigranta, Hrabiego pewnego wraz z żoną pensyonowanego przez nasz rząd; obydwie osoby maią bydź wypędzone z kraiu, ponieważ z łatwowiernych ludzi wyłudzały pieniądze, czytaiąc im w tak nazwanym źwierciedle czarnoxięskim rozmaite proroctwa.

z Kadix d. 26. Wrześ.

Okropna zaraza grassuie naybardziey w naszey okolicy i w Sewilii. Tu w Kadix zmnieyszyła się cokolwiek. Wymarło iuż tu 10,000 ludzi, 11,000 leży chorych, 26,000 iest zdrowych, 4000 nie miało tey choroby a 25 do 30,000 opuściło nasze miasto.

W nieiakiey odległości od miasta tuteyszego stoi obozem 10,000 hiszpańskiey piechoty i kawaleryi.

Rozmaite Wiadomości.

Król neapolitański, podług nadworney gazety Petersburgskiey, ustanowił order Świętego Ferdynanda, na pamiątkę przywrocenia pokoiu w królestwie neapolitańskim, i udarował nowymi orderami Imperatora Jegomości Rossyiskiego, Wielkiego Xiążęcia Alexandra Pawłowicza, następcę tronu, i Wielkiego Xiążęcia Konstantyna.

Podobnymi orderami ozdobił także ministrow rossyiskich Rostoschin, i Hrabiego Panin. Imperator rossyiski wypłacaiąc się wzaiemnością, wysłał także posła do dwo-

za neapolitańskiego z orderami rossyiskiemi dla Króla neapolitańskiego, iego następcy, i pierwszego ministra Aktona.

Generał Augereau kazał aresztować wszystkich oficyerow garnizonu Frankfurtskiego z przyczyny opieszałości w służbie.

Generał Augereau zawarł pokoy z Xiążęciem Isenburgskim, którego ratyfikacya nastąpiła dnia 1. Października w Paryżu.

Oficyerowie moskiewscy wyieżdżaiąc z Nancy do Lille dziękowali tamteyszemu kommendantowi uroczyście za iego dobre postępowanie sobie z nimi.

Uwiadomienie. W krolewskim amtcie kameralnym w Krotoszynie, potrzebuią do służby strzelca lecz bez żony, ktory musi rozumieć wszelkie usługi, także potrzebuią masztalerza, ktoryby do tego był zdatny, i opatrzony dobremi zaświadczeniami, może się zameldować, i zaraz wniyść w służbę.

Do naięcia. Pomieszkanie moie w kamienicy Urodzonego Tresko na Wilhelm-strasie, iest aż do S. Jana roku 1801 do naięcia i w środku miesiąca bieżącego do niego wprowadzić się można. Maiący ochotę do naięcia o warunkach dnia każdego u mnie dowiedzieć się mogą. W Poznaniu dnia 1. Listopada roku 1800.

Prezydent Hrabia Dankelman.

Aukcya. Rusztowanie przy facyacie kościoła katedralnego Poznańskiego, maiące w sobie drzewo do budowli zdatne, iest przez więcey datność do sprzedania, a to na terminach dnia 4., 10. i 17. Listopada po południu o godzinie 2. Maiący ochotę kupna, udać się maią do W. Jmci X. Lipińskiego kanonika prokuratora, gdzie na ostatnim terminie, więcey daiącemu za gotową zapłatą, z kondycyą swoim kosztem rozebrania toż drzewo przedane będzie.

Aukcya. Na ratuszu tuteyszym w izbie, gdzie strony bywaią słuchane, maią bydź na żądanie sukcessorow rożne rzeczy do maiątku po niegdy Ludowice z Salamonow Tuszowy pozostałego należące, składaiące się z komodow, szafow, krzeseł, bielizny, sukien, pościeli i innych domowych sprzętow na dniu 5. Listopada r. b. po południu od 2. do 5. godziny i innych następuiących dni za gotową zapłatę w grubey monecie publicznie sprzedane. Wszystkim więc, ktorzy ochotę maią cokolwiek z tych rzeczy kupić podaie się do wiadomości, i ten spodziewać się ma, iż iemu kupione rzeczy za gotową zapłatę natychmiast wydane będą. W Poznaniu dnia 25. Października roku 1800.

Sąd mieyski JK. Mci.

Citatio Creditorum. Gdy na maiątek Gottliba Wilki małżonkow, konszta młynarskiego, konkurs wypadł, i areszt powszechny zawieszony, tudzież tuteyszy justyc burmistrz Kreiser za tymczasowego kuratora i kontradiktora massy wyznaczonym został, przeto o tym wszystkim prześ. wierzycielom i tym, ktorzy do maiątku rzeczonych Wilki małżonkow prawne pretensye maią, ninieyszym czyni się wiadomo i tychże oraz tą publiczną citacyą citnie się aby w przeciągu 9 tygodni swe pretensye lub ustnie albo pisemnie podali, tymże kopie dokumentow, na ktorych dobitności pretensye pokładaią przyłożyli i końcem tego w terminie dnia 1. Decembra z rana o 9. godzinie do liquidowania wyznaczonym osobiście lub przez pełnomocnikow stanęli, swe pretensye dokładnie podali, tychże dowodami justifikowali i oraz swe dla pozostania tymczasem wyznaczonego kuratora massy dali rezolucyą. Gdyby się zaś kredytorowie w tym terminie znaleść lub swe pretensye podać nie mieli maią do oczekiwania, że z wszystkiemi pretensyami oddalonemi będą, dla tego w pretensyach do drugich kredytorow roszczących wieczne milczenie im naznaczone będzie. Tudzież proponuie się tym, ktorzyby dla ważnych przyczyn i pewnych interessow w terminie stanąć nie mogli i żadnych znaiomych tutay w mieyscu niemieli justyc amtmana Reincken i auditora Ambrosius na mandataryuszow. W Koninie dnia 21. Sierpnia roku 1800.

Szlachecki złączony sąd Powiatowy Koniński.

Citatio edictalis. Krolewska Pruss-Południowych Regencya Poznańska zapozywa edictaliter Jana Bogusława Stolz, mieszczanina i rzeźnika Babimoskiego, przed 10 laty zbiegłego, aby na żądanie żony iego Maryanny Eleonory z Gellertow od daty dzisieyszey w przeciągu 3 miesięcy a naypoźniey na terminie zawitym dnia 1. Decembris a. c. wyznaczonym, przed deputatem do tego ordynowanym Regencyinym Auskultatorem Engel stawił się, i na swoie złośliwe odstąpienie żony swoiey odpowiedział, przy omieszkaniu zaś iego na terminie spodziewać się ma, iż takowe złośliwe odstąpienie w ten sposob uważane będzie, iakoby dotychczasowy związek małżeński in contumaciam rozerwanym i za winnego uznanym i powodce dalsze zamęście pozwolone będzie. Dan w Poznaniu dnia 21. Julii roku 1800.

JK. Mci Regencya Południowo-Pruska.